

РЕШЕНИЕ

№ 5796

гр. София, 19.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.11.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Явор Димитров, като разгледа дело номер **6067** по описа за **2011** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от ЗАНН.

С Решение № /2010г. /без номер и с непълна дата/, постановено по н.а.х.дело №8893/2010г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 14-ти състав е изменил Наказателно постановление /НП/ №11011136/ 25.06.2011г., издадено от директора на А. за държавна финансова инспекция /АДФИ/, с което за нарушение по чл.45, ал.2, т.1 от Закона за обществените поръчки /ЗОП/, на основание чл.129а, ал.1 от същия закон на [фирма]-С. е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева, като е преквалифицирал нарушението по чл.45а, ал.2, вр.ал.8 ЗОП.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, е обжалвано от санкционираното с НП лице, с искане за отмяната му. Наведеното в жалбата основание следва да се квалифицира като нарушение на закона-чл.348, ал.1, т.1 НПК, вр.чл.63, ал.1 ЗАНН, аргументирано с липсата на общественоопасни последици и твърдение, че за виновно поведение на отговорното длъжностно лице-изпълнителният директор на дружеството- било санкционирано ЮЛ. Във връзка с последното се твърди и несъответствие между обстоятелствената и санкционната част на НП.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът не се представява.

Ответникът по касационната жалба не се представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава становище за неоснователност касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на атакуваното решение с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

При финансова инспекция на касатора, извършена в периода 30.03.2007г.-07.06.2010г., контролните органи при АДФИ установили, че на 08.01.2009г. чрез гл.директор Е. Х. дружеството-касатор, в качеството на възложител по смисъла на 7, т.5 ЗОП, е изпратило до Агенцията по обществени поръчки информацията за сключени договори №№2090,2091 и 2092, всички от 30.12.2008г. за доставка, като стойността на поръчката по тези договори надвишавала равностойността на 422000.00 евро. Информацията била изпратена в Агенцията преди да е изпратена за публикуване в Официален вестник на ЕС- нарушение по чл.45а, ал.2, вр.ал.8 ЗОП в редакцията действаща към момента на извършване на нарушението-08.01.2009г. /ДВ-бр. 94 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г./.

Съгласно сочените разпоредби, когато обществените поръчки имат стойности, равни или по-високи от определените с Регламент на Европейската комисия, издаден на основание чл. 69 от Директива 2004/17/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки от възложители, извършващи дейност във водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги и чл. 78 от Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки, възложителите са длъжни да изпращат, изброените в т.1-6, ал.1, чл.45а ЗОП документи не по-късно от изпращането им за публикуване в РБългария и в "Официален вестник" на ЕС. За неизпълнението на това задължение, разпоредбата на чл.129а ЗОП /в действащата към извършване на нарушението редакция-/ДВ, бр.37 от 2006г., доколкото последвалото изменение-ДВ, бр.94 от 2008г., с оглед увеличаване максимален размер на санкцията, не се явява по-благоприятно за нарушителя/ предвижда налагането на възложителя на имуществена санкция в размер от 5000 до 10 000 лева, а за лицето по чл.8, ал.2 или 3 от с.з.-глоба в размер от 200 до 1000 лева. Наложената с НП в процесния случай имуществена санкция на касатора, като възложител, е в минималния установен от закона размер-5000 лева.

С оглед на изложеното, релевираните с касационната жалба доводи за незаконосъобразност са неоснователни:

1. Нарушението е формално и настъпването на общественоопасни последици не е елемент от състава му. Липсата на несъставомерни общественоопасни последици е извън предмета на доказване, поради което и доказателствени средства в тази насока не са събирани нито от АНО, нито от СРС. Отделно от това, дори и да е налице липса на несъставомерни общественоопасни последици, само по себе си това обстоятелство не обуславя приложението на разпоредбата на чл.28 ЗАНН, която предвижда, че за

маловажни случаи на административни нарушения, наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение, ще му бъде наложено административно наказание.

2. Отговорността на дружеството-касатор, в качеството му на възложител, е отделна и независима от тази на упълномощеното от него длъжностно лице за изпълнение на процесното задължение, а не взаимно изключваща се. За едно и също извършено нарушение от обективна страна, административнонаказателна отговорност носят два различни субекта.

3. С оглед отделната и независима отговорност, не е налице и твърдяното от касатора несъответствие между обстоятелствената и санкционната част на НП. Описанието в обстоятелствената част на НП, че към 08.01.2009г., Е. Х.-гл.изпълнителен директор на [фирма] към този момент и лице по чл.8, ал.2 ЗОП не е изпратил информацията за сключените договори №№2090,2091 и 2092/30.12.2008г. за доставка на бронирани автомобили и товарни автомобили, на обща стойност 2 034 961.56 лева/ без ДДС/ до ЕК само изяснява механизма на извършване на нарушението, субекти на които са възложителят и упълномощеното от него длъжностно лице.

С оглед гореизложеното и поради липсата на соченото от жалбоподателя касационно основание и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221,ал.2, предл.1 от АПК, вл.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, VI касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение, постановено по н.а.х.дело №8893/2010г. по описа на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.